22-1-59 2759

23e JAARGANG - N° 8.
januari 1959.

HET VIJGEBLAD

Verenigings-secretariaat:
A.J. van Ommeren - Bestevaerstraat 7 - Haarlem - telef. 15192

MEDEDELINGEN VAN HET SECRETARIAAT

NNieuwe leden:

Frits Zweed	Roerdompstraat 5	Haarlem	9 - 3 - 1945
Carla Helmig	Garenkokerskade 86	"	14 - 8 - 1947
Katy Helmig	Garenkokerskade 86	"	10 - 11 - 1948

Bedankt:

Joan Posthuma Sparenbergstraat 21 Haarlem

H.V.G.B. KLAVERJASDRIVE

DONDERDAG 29 JANUARI a.s. organiseert H.V.G.B. wederom een klaverjasdrive in het bovenzaaltje van Café-rest. "de Zijlhoeve" aan de Zijlweg t.o. de Hyacintenlaan. De befaamde beker is weer de inzet van dit tournooi. Bovenal kunnen we weer een gezellige kaartavond hebben. Ik reken dan ook weer op een goede opkomst.

!!! KLAVERJASDRIVE op in CAFÉ-RESTAURANT
!!! DONDERDAG 29 JANUARI a.s. "DE ZIJLHOEVE"

KRANTENACTIE

in de maanden NOVEMBER en DECEMBER t.w.

Kees Hoogendoorn	88 kilo	Ger a Diek	5 kilo
Evert Jan Kalf	13 "	Har . Heisterkamp	6 kilo

Joep en Aad van Ommeren	256 kg	Rinske en Nettie Deen	15 kg
Ria Harwijne	230 "	Dick Schornagel	5 "
Kees en Leo van Eyk		Jacques Hogeland	55 "
van Voorthuisen	7 "	Cees en Maarten Wiersma	20 "

ALGEMENE JAARVERGADERING

Zoals in het vorige maandblad reeds is aangekondigd, zal onze jaarvergadering op 5 f e b r u a r i a.s. plaats vinden, wat nu zeker is, in de bovenzaal van Café-Rest. "de Zijlhoeve".
a a n v a n g 8 u u r.
De agenda is reeds in het vorige maandblad vermeld.

NIEUWJAARSGROETEN

Van de meisjes De Cruijff uit Curaçao, van Nelleke Smit (mevr. Vanderlans) uit Californìa en van Ap en Aal Nater uit Maarssen ontvingen wij voor U hartelijke groeten en voor allen de wens, dat het een goed jaar mag worden. Van deze zijde, luidjes, ook van alles het beste toegewenst.

D.V.O.

OPEN BRIEF aan de TECHNISCHE COMMISSIE

Reeds vele maanden brandden mij enkele vragen over HVGB op de lippen. Mede door de vraag van de redacteur om kopij, richt ik mij op deze wijze tot uw college, teneinde zo mogelijk een afdoende beantwoording te verkrijgen.

Om met de deur in huis te vallen: ik heb mij deze zomer en herfst afgevraagd of de naam van onze vereniging wel juist was. Ter verduidelijking: waarom Haarlemse Zwem- en Poloclub HVGB als er niet gezwommen wordt? En onder zwemmen versta ik dan natuurlijk w e d s t r i j d z w e m m e n.

In het maandblad van mei 1958 is voor het laatst iets over wedstrijdzwemmen vermeld n.l. de aankondiging van de sportweekwedstrijden en het programma van de kringkampioenschappen. Heeft HVGB niet meegedaan met deze wedstrijden? Blonk HVGB uit door afwezigheid op de Zc. Haarlem-vijfkamp, de jeugdclubkampioenschappen? Is het niet meer nodig om de eindstand van kringwintercompetitie 57/58 weer te geven? Hoe was de Jeugddriekamp en zijn de onderlinge wedstrijden niet doorgegaan op 20

april?

Alle gekheid op een stokje. Naar ik hoop zal HVGB wel uitgekomen zijn op deze wedstrijden met meer of minder succes. Dit aannemende, komt de vraag bij mij op, waarom dit niet met aankondigingen en uitslagen in ons maandblad is vermeld? Is dit misschien een nieuwe tactiek om het zwemmen bij de jeugd te stimuleren?

Sinds HVGB een maandblad uitgeeft, zijn steeds alle bijzonderheden over de zwemwedstrijden waaraan HVGB meedeed, beschreven. Afgezien dat het voor de oudere, niet actieve, leden prettig is om over het wel en wee van HVGB op de wedstrijdbanen te lezen, is het volgens mij zeer belangrijk om dit te doen teneinde de jongeren voor het wedstrijdzwemmen enthousiast te maken. Leden van de T.C. kunt u zich misschien van vroeger herinneren, hoe interessant u het vond toen uw naam vermeld stond bij de uitslagen van wedstrijden?

!!!! T.C. van H.V.G.B. en speciaal degene die met het zwemsecre-
!!!! tariaat belast is, ik klaag u aan wegens het niet op de
!!!! juiste wijze behartigen van de belangen van HVGB op zwemge-
!!!! bied.

HVGB behoorde op zwemgebied niet tot de uitblinkers. In Kring Haarlem kon HVGB goed meekomen, speciaal in de breedte, dus geen uitgesproken cracks, maar meestal een grote redelijk goede ploeg. Op zwemgebied is HVGB in de laatste jaren achteruitgegaan. Dit kan gebeuren door oorzaken, waaraan de T.C. part noch deel heeft. Zijn echter alle maatregelen getroffen om deze achteruitgang enigszins te verhinderen in zekere mate?

Reeds gaf ik het totaal ontbreken van aankondigingen en uitslagen in het maandblad aan. Hetzelfde geldt voor de mededelingenkastjes in Stoop's Bad. Toen ik in november eens het oefenuur bezocht, bemerkte ik dat het ene mededelingenkastje alleen een scheef opgehangen aanmeldingskaart bevatte, die ook de hele zomer daar gehangen had en dat het andere kastje nog in het buitenbad hing.

Tenslotte nog de deelname van HVGB aan zwemwedstrijden. Bij geruchte heb ik vernomen, dat HVGB enige malen met onvolledige ploegen aan de start is verschenen. Uit persoonlijke ervaring weet ik dat dit een zeer moeilijk punt is. Ook hier, doch met enige reserve, zou ik willen wijzen op een wellicht niet 100% serieuze behandeling van de zaken. Om even in details te treden: volgens mij kan HVGB met een redelijk volledige ploeg deel-

nemen aan de jeugdclubkampioenschappen, waarop dus zoals bekend 25 en 50 m nummers voor verschillende leeftijdsgroepen verzwommen worden. Dit lukt zeker niet, als men anderhalve week vóór de wedstrijden een ploeg gaat opstellen uit de beschikbare leden. Programma en datum zijn echter vroegtijdig bekend. Indien dus ruime tijd vóóraf dit in een T.C.-vergadering wordt behandeld, is door medische keuring en aanvrage van startnummers, een beter resultaat te verkrijgen. En met een beter resultaat bedoel ik in de eerste plaats, dat dan met een meer volledige ploeg aan de start verschenen kan worden.

Ik heb de bovengenoemde punten aangeroerd, naar ik hoop in het voordeel van HVGB, in het besef, dat de mogelijkheid bestaat een verkeerde voorstelling van zaken gegeven te hebben in verband met feiten, die mij niet bekend waren. In dat geval zal ik de eerste zijn, die ook langs deze weg vanzelfsprekend mijn woorden zal terugnemen.

A.J. Nater.

ZWEMMEN IN TEHERAN

Bepaald een zwak voor verenigingslevem hebbende (al heb ik met zwemmen niets te maken gehad, behoudens door mijn huwelijk) lees ik iedere maand met interesse het "Vijgeblad", de arme DVO betreurende, die zoveel vol moet schrijven, hetgeen helaas het zwakke punt is in de doorsnee cluborganisatie. Ook de Nederlandse Club in Teheran drijft zo op een paar actieve kurken, die goed genoeg zijn alles te organiseren, doch kwaad genoeg zijn om critiek te oogsten.... Een van de redenen, waarom ik als niet-(ex)clublid in de machine geklommen ben.

"Zwemmen in Teheran" is bijzonder goed mogelijk, en toch weer niet. Mogelijk, omdat we honderden zwembaden hebben, die echter meer ter verfrissing dienen in de bijzonder hete zomer dan wel uit sportieve overweging gebouwd zijn. In wezen is het "zwembad" een vijver of bak, die het water - dat via goten over de straat naar de huizen geleid wordt - verzamelt, wat wel nodig is omdat het eens per week of tweemaal per week naar de stadswijken wordt gevoerd. Bij de toenemende europese invloed is nu het zwembad in particuliere tuinen ontstaan, dat echter vaak te klein is om "een baantje te trekken". Zo lijdt Margot eigenlijk steeds, omdat ze zelden kans heeft "vaart te zetten". Ikzelf minder, omdat mij de afstand van rand tot rand toch vaak

nog groot genoeg is, temeer, daar de zwemvijvers vaak ook met welwater gevuld zijn, wat wel erg koud is. Wijzelf hebben ook een zwembad in onze eigen tuin, doch niet groter dan 8 x 5. Dit lijkt een luxe, doch dit klimaat maakt zoiets wel erg noodzakelijk, en zwembaden mogen gerust ingesloten zijn in de verbijsterend hoge huren, die men hier betaalt. Onder de ƒ 450,-- per maand kom je heus niet uit....

Zwemmen of beter rondspartelen is hier een zes, zeven maanden een conditio vitae. Waar zwemmen, zoals ik reeds opmerkte, niet best gaat, ontwikkelt zich een kunstjescultuur, waar Nederlanders jalours op zouden kunnen zijn. Heerlijk is het rond te spartelen in de vijvers, die langs de bergen liggen en daar het water opzamelen van de winterse sneeuw. Maar koud.... ongelofelijk!

Maar er zijn nog andere mogelijkheden. Eerst: de Kaspische Zee, die grenst aan een subtropisch deel van Iran, en waar je zwemt naast sinaasappelbomen en bananen. Jammer is het, dat het strand nogal vies of steenachtig is, doch deze zee is enige km vrij ondiep en heerlijk blauw, zij het, dat het water niet erg lekker smaakt. Half Teheran luiert in de zomer langs het strand, en er is volkomen vrijheid gemengd of ongemengd te zwemmen, of je te verkleden waar je wilt.

In het Zuiden ligt de Perzische Golf, waar U kunt "skindiven". Tussen het koraal vindt U de mooi gekleurde vissen. Het klimaat is echter ondragelijk warm, waardoor je tot het vroege voorjaar en het late najaar beperkt wordt.

In het Noorden ligt een ander grappig geval, het Urumiyahmeer, dat even zout is als de Dode Zee en vrijwel even groot. Zinken kan je niet (bepaald aantrekkelijk voor mij), doch het zout tast de huid wel erg aan. Samengevat is er geen reden voor H.V.G.B.ers om Iran te mijden, zij het, dat hij zich het best te Teheran kan vestigen. Zijn zwemmen zal hij niet verleren, zijn snelheid zal wel wat afnemen. Doch dat valt weg bij de verademing om bij de plakkende hitte het hoofd onder water te kunnen steken.

J.G. de Jong (Ned. Ambassade Teheran)

JAARVERSLAG v/d secretaris over 1958

Zo is dan het 58ste verenigingsjaar weer achter de rug en staan we weer voor een nieuw jaar, wat wij gezien de resultaten, met een zeker optimisme tegemoet kunnen zien.

Het waterpolo bevindt zich in stijgende lijn. We zijn van trainer veranderd. Hier dan nog een woord van dank aan de vorige trainer, die deze stijgende lijn in beweging bracht. De oefenuren worden goed bezocht. Het ledental is iets toegenomen na een lange tijd van minderen.

En tenslotte is er in onze vereniging iets te bespeuren wat op vernieuwing lijkt. Dit laatste is wel nodig, want de wil om iets voor de vereniging te willen doen, is hoe langer hoe meer zoek geraakt. Alle functies en taken zijn in 1958 steeds meer geconcentreerd om een paar personen, waarvan uw secretaris er één is. Om hierin verandering te brengen is van alles geprobeerd. Aan tientallen leden is o.m. gevraagd om de redactie van het maandblad over te nemen van ondergetekende. Het leek echter wel, of het hoofdredacteurschap van de "Times" werd aangeboden zonder dat er voor betaald werd. Het "Vijgeblad" komt echter één keer in de maand uit en kost inderdaad enige vrije tijd, maar toch niet meer dan enige uurtjes.

Ten einde hieraan paal en perk te moeten stellen, heeft het bestuur gemeend en bloc te moeten aftreden, waardoor op de jongeren een grotere druk wordt uitgeoefend. Of het bovenstaande in een jaarverslag thuis hoort, weet ik niet. Het gebeurde echter in 1958, dus behoort u het te weten, evenals alle andere gebeurtenissen, waarmee wij hier dan maar starten.

Er zijn dit jaar vele verlovingen, trouwpartijen en jubilea geweest. Op 26 hiervan was uw secretaris aanwezig om H.V.G.B. te vertegenwoordigen. Zoals u in het maandblad reeds gelezen heeft, is dit jaar Han van Dorp van ons heengegaan. Voor velen van ons een onbekende, maar van de ouderen een bekende, een goed vriend. Een voorbeeld van clubtrouw. Tot het allerlaatst lid gebleven van HVGB vanaf zijn jeugd. Uitgebreid is in ons maandblad van april over hem geschreven, maar ik wilde deze goede HVGB'er hier nog eens eren.

Als grote evenementen kunnen genoemd worden: de jaarlijkse jeugddriekamp, waarover onze technische man u ongetwijfeld uitslagen zal geven op de Algemene Jaarvergadering. Deze jaarlijks terugkerende wedstrijden blijven mooi en ik ben van mening, dat ze maar lang moeten blijven. Op deze wedstrijden is fel gespeeld, wel eens héél èrg fel, maar een beetje rivaliteit bij waterpolo mag er wel wezen. Ze hebben het elkaar niet cadeau gedaan. Dat er veel geld bij moest, laat de penningmeester u wel zien.

Een nieuw evenement was het zwemfeest voor onze adspiranten, welke wij op een zondagmiddag in mei organiseerden en waarop onze

grote en kleine adspiranten zich uitstekend vermaakt hebben met allerlei soorten zwemwedstrijden, welke niet in het sportreglement van de Bond zijn opgenomen. Dit is voor herhaling vatbaar, en ik geef het volgende bestuur dan ook in overweging dit nog eens te doen.

Als derde grote evenement komen de "Vrijheidsbokaalwedstrijden" aan de beurt. Dit jaar met prachtige waterpolowedstrijden, werkelijk goede sport. Deze sport is echter in Haarlem als voor de zwijnen gegooid. Steeds groter wordt het bedrag wat er tekort komt op deze rekening. Veel werk is er verzet om reclame te maken voor deze wedstrijden. Uw secretaris heeft een campagne op touw gezet met voorverkoop. Aan alle kranten is een soort persbericht gestuurd. Reclame door raambiljetten etc. etc. Het heeft allemaal niet mogen baten.

Wat erg tegengevallen is, was de filmavond welke wij met behulp van de K.N.Z.B. hebben georganiseerd. Deze avond werd bezocht door 22 man en dat terwijl er Olympische films werden vertoond. Dat doen we dus niet meer.

Voor de jeugd, beter gezegd voor het jeugdwerk, ontvangt de HVGB van de gemeente Haarlem een subsidie, hetgeen het ons mogelijk maakt om de genoemde drie wedstrijden te kunnen organiseren. Indien dit niet het geval was, gingen er zeker 2 van de 3 niet meer door. We zijn de grens toch al overschreden. Niettemin ben ik blij, dat ze er geweest zijn, want op sportgebied heeft het onze vereniging erg goed gedaan.

Wat wèl goed gaat, en waar géén geld bij moet, dat is onze kienavond. Fantastisch is het geweest, wat die meisjes van ons daarvoor gepresteerd hebben. Een flink overschot hebben wij dan ook dankbaar in de kas laten glijden. Aan dit soort feestelijkheden moet behoorlijk gewerkt worden. Hier dus wel een woordje van dank aan al die harde werkers, het volgend jaar mogen jullie het weer doen. Ik vraag jullie nu maar vast of ik er weer niet aan mee behoef te doen.

Wat óók goed gaat en waar óók geen geld bij moet, dat zijn de klaverjasavonden. Hoewel niet zo druk bezocht (niet iedereen kan klaverjassen) zijn ze toch erg gezellig. Twee stuks zijn er door mij georganiseerd en fel is er weer gestreden om de beker, welke al zesmaal verspeeld is en hopelijk nog vele malen verspeeld zal worden.

Zo op het eind van het jaar komt er altijd een vriendelijk heer bij ons op visite, meestal vergezeld van zijn zwarte knecht. Door toedoen van de vrouw van ondergetekende liepen beiden dit

jaar geheel in eigen kleding. Deze heer heeft ook ten bate van de verenigingskas enige huisbezoeken afgelegd bij leden met kinderen. Ook deze exploitatie doet het dus wel.

Vergeeft u mij, dat ik steeds maar weer een materialistisch geluid laat horen. Zwemverenigingen zijn arm, erg arm. Het spelen in en het lid zijn van een Bond kost verschrikkelijk veel geld en het kost een bestuur heel veel moeite om de touwtjes bij elkaar te houden, om zonder verhoging van kosten, toch dàt te geven, wat een zwemvereniging behoort te geven. Voor een legaat houden wij ons beleefd aanbevolen.

Het reisfonds, beheerd door mijn echtgenote, is dit jaar weer iets wijzer geworden, door een reclame van een zeepconcern, n.l. de Persil Mij. Door ons tweeën is dit aangepakt om wat te verdienen voor onze reiskas, die een beetje in de steek is gelaten door de leden die hieraan altijd gecontribueerd hebben.

Het fonds, gesticht om de kosten van ons 60-jarig bestaan op te vangen, is ook in handen gekomen van ondergetekende. Hetgeen betekent dat drie- of vierkeer per week zijn gang vol met oude kranten ligt. De opbrengst is niet onbevredigend te noemen. Echter het moet me van het hart, weer zijn het maar een paar leden, en altijd dezelfde, die er wat voor doen. Geen maand gaat er voorbij of er staat in het "Vijgeblad" iets over oud papier of over oude kranten. Gevraagd hebben wij om maar 4 of 5 kranten mee naar het oefenuur te nemen. Het resultaat was, dat er één was met 3 kg, de rest had: òf het Vijgeblad niet gelezen, òf ze lezen nooit kranten. Het laatste menen wij niet te mogen aannemen, dus kom ik tot de conclusie, dat er niet veel zijn die wat extra's voor hun vereniging over hebben.

Door het bestuur werd 12 maal vergaderd, en kwamen we vele malen op het oefenuur of bij het Haantje bijeen om de vereniging richting te geven. Jammer was het dat onze penningmeester meestal verstek moest laten gaan door de dienstplicht. Deze bijeenkomsten zijn steeds in de beste verhoudingen gevoerd al werd er zo hier en daar wel eens goed de waarheid gezegd, maar dat hoort er zo bij. Als het altijd zo blijft gaan, ook bij de andere commissies, dan mogen wij zeker niet mopperen.

Als besluit weer de traditionele wens, dat het de vereniging gezond mag gaan.

A.J. van Ommeren - secr.

KOPIJ volgend maandblad GAARNE UITERLIJK 15 FEBR. b/d secr.